

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

เพลินในธรรมไม่เหมือนเพลินทางโลก

นอกจากนี้เราก็ไปละไปช่วยโลก ของนี้เต็มรถไปเลยไปให้โรงพยาบาลตามทีต่าง ๆ ไปโรงนั้น ๆ ไปได้วันละโรง..โรงพยาบาล แล้วให้เงินประจำโรงละสองหมื่น ๆ ตีกสงฆ์อาพาธหน้าศาลา ๓๑,๑๖๐ บาท ผ้าป่าหน้าศาลา ๑๒,๗๕๙ บาท มีแต่ช่วยโลกทั้งนั้น ออกมาอะไร ๆ ออกช่วยโลกทั้งหมดเลย เราไม่เอาอะไร เราพูดจริง ๆ มันจนจะตายแล้ว พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังด้วยคุณค่าแห่งการปฏิบัติธรรมมาเป็นลำดับลำดับ ตั้งแต่ออกจากเรียนหนังสือเข้าหาโรงงานใหญ่ คือพ่อแม่ครูจารย์มั่น รับโอวาทจากท่านอย่างถึงใจแล้วเข้าป่าเลย เทียวกรรมฐานองค์เดียว ๆ ๆ ไม่เอาใครไปด้วย มันเป็นน้ำไหลบ่า ไม่รุนแรง ไปองค์เดียวตลอดนะเราเที่ยวกรรมฐาน ผิดกับพระทั้งหลายที่ท่านเที่ยวไปที่ละสององค์สามองค์ เราไม่เคย ไปองค์เดียว ๆ ตลอด

ตั้งแต่หยุดเรียนหนังสือก็เข้าหาโรงงานใหญ่หลวงปู่มั่น ท่านเทศน์ให้ฟังอย่างถึงใจ ออกมาก็ถามตัวเองว่าเป็นอย่างไรเทศน์ของท่านวันนี้ถึงใจไหม ต้องเอาตายสู้ ทางนี้ตอบรับกัน เอาตายสู้ สู้จริง ๆ พัดกันตั้งแต่ออกปฏิบัติ ออกปฏิบัตินี้ ๗ พรรษา หยุดเรียน เรียนหนังสือ ๗ ปี ไปถึง ๙ พรรษา ๑๖ ปี นั้นละตัดสินกันลงได้ ระหว่างกิเลสกับธรรมชาติสะบั้นลงไป ในพรรษาที่ ๙ ปีที่ ๙ นั้นละกิเลสมันลำบากไหมละ เราเรียนหนังสืออยู่ ๗ ปี เวลาออกปฏิบัติถึง ๙ ปี

คือการปฏิบัตินี้เอาจริงจังมากที่สุดทีเดียว การเรียนหนังสือก็เหมือนท่านเหมือนเรา แต่เวลาออกปฏิบัตินี้เอาจริงเอาจัง เทียวกรรมฐานไปแต่องค์เดียว ๆ ตลอดเลย ป่าช้าอยู่กับเราคนเดียว อยากกินก็กิน ไม่อยากกินก็ไม่กินก็วันก็ตาม มันคนเดียวเรานี่ มันจะตายจริง ๆ มันก็รู้ ก็ไปบิณฑบาตมากินเสียวันหนึ่ง นั้นละทุกข์ใหม่พิจารณาซิ การเที่ยวกรรมฐานเพื่ออรรถเพื่อธรรมแก่ตัวเองแล้วก็กระจายออกไป ทุกข์ลำบากมากเวลาออกปฏิบัติ การเรียนหนังสือท่านเหมือนเรา เราเหมือนท่าน ไม่ค่อยมีหนักหน่วงดวงใจอะไรเหมือนการออกปฏิบัติ

การออกปฏิบัติเอาจริงเอาจังมากที่สุดสำหรับเรา เป็นนิสัยผาดโผน ไปกรรมฐานก็ไปองค์เดียว ไม่เอาใครไปด้วยละตลอดเลย ไปองค์เดียว ๆ พ่อแม่ครูจารย์มั่นก็เสริมด้วยถ้าว่าจะไปที่ไหนทางไหนเราก็บอกท่าน เออดี ทางนั้นดี แล้วไปที่องค์ ว่าไปองค์เดียวเออขึ้นทันทีเลย ท่านมหาไปองค์เดียวใครอย่าไปยุ่งท่านนะ ท่านเห็นความตั้งใจของเราเอาจริงเอาจังมาก เวลาลงมาหาท่านนี้ตัวเหมือนทาสมันหมดทั้งตัวเลย ดี ๆ ธรรมดาเรานี้ละลงมาจนท่านร้องโก้งเลย โอ้ย ทำไมเป็นอย่างนี้ คือมันเหมือนทาสมัน ลงมาจาก

ภูเขา ไม่ได้เจ็บไข้ได้ป่วยอะไรละ มันหากเป็นของมัน ท่านร้องโวก่กขึ้นเลยทำไมเป็นอย่างนี้ละ สักเดี๋ยวขึ้นรับ อย่างนี้จึงเรียกว่านักรบ นั่น ท่านกลัวเราจะอ่อนใจ

เอาขนาดนั้นละการปฏิบัติเพื่อฆ่ากิเลสหนักมากนะ เรียนหนังสือธรรมดาไม่หนักมากอะไรนัก แต่การออกปฏิบัติเพื่อจะฆ่ากิเลสหนักมากจริงๆ ต้องเอาเป็นเอาตายเข้าว่าเลย ถึงอย่างนั้นมันก็ยังจะสู้กิเลสไม่ได้ละ แต่สู้ไม่ได้นี่ไม่ถอยนะ สมมุติว่าสู้ไม่ได้วันนั้นนอนไม่หลับชดกันอีกอยู่อย่างนั้นละ ถ้างัดขึ้นเวทีแล้วแพ้ไม่มี ตกเวทีไปคนละฝ่ายไปเลย ใครไม่ติดกเวที ใครติดอยู่ บางทีก็ตกเวทีทั้งสองฝ่ายเรียกว่าเสมอกัน เอาขนาดนั้นกว่าจะได้ธรรมมาครองใจ ถึงเวลาธรรมครองใจนี้ก็ผาง จำไปหมดนะ

นี่ละอำนาจแห่งความเอาจริงเอาจัง เวลากิเลสขาดสะบั้นลงไปนี่ โลกมันมืดไม่มีมืดเพราะอะไรนะ มืดเพราะกิเลสอย่างเดียวเท่านั้น ความโลภ ความโกรธ ความหลง ราคะตัณหา นี่ตัวมืดบอดปิดจิตใจให้มีมืดบอดไปตามๆ กันหมด พอขาดอันนี้ขาดสะบั้นลงไปจิตจำเลย จิตมันสว่างอยู่แล้วเป็นแต่เพียงว่ามีอะไรมาปิดครอบ เหมือนอย่างไฟ เรายังละมันสว่างอยู่แล้วดวงไฟ แต่มีแก้วครอบแก้วดำแก้วอะไรมันก็เป็นไปตามแก้วครอบ มันไม่สว่างไสวเต็มที่ กิเลสนั้นละเป็นสิ่งที่ครอบงำจิตใจ พอเอาอันนี้ออกแล้วจิตก็สว่างจำเลยอย่างนั้นละ ให้พากันตั้งอกตั้งใจนะ

เราก็จวนตัวเข้ามาทุกวันแล้ว เหนื่อย ทุกวันนี้ไปไหนมาไหนเหนื่อยมากนะ อยู่บนกุฏิเดินจงกรมนี้ชนลูกกรง ถ้าไม่มีลูกกรงตก กลางคืนเดินจงกรม เวลาจิตมันเข้าสู่จุดของมันมันจะไม่คิดเรื่องอะไร มันจะไปของมัน มันออกไปนั่นไม่รู้ ใส่ลูกกรงเป้งเลย ไปโดนลูกกรงแล้วกลับเข้ามาเดินจงกรมกลางคืนกุฏิเรา เพราะฉะนั้นทางจงกรมเราจึงมีลูกกรงเอาไว้ ไม่อย่างนั้นตกกุฏิ เพราะเดินจงกรมจิตเวลามันแนวของมันแล้วมันไม่ได้สนใจทางซ้ายทางขวานะ ไปโดนเอาลูกกรง นั้นละทำความเพียร

แต่มาขนาดนี้เดินจงกรมคืนหนึ่งไม่ต่ำกว่าสองหนนะนั่น เดินจงกรมกลางคืนเงียบๆ ลงมาออกมาเดินเวลาเงียบๆ เป็นเวลาสงบดี ตั้งแต่สี่ทุ่มไปละเดินจงกรม ก็ไม่ทราบว่าจะชำระอะไรนะ พุดให้มันชัดๆ อย่างนี้ กิเลสมันม้วนลื้อไปหมดชำระอะไร แต่มันเพลินในธรรม ผลแห่งการชำระกิเลสได้แล้วมันเพลิน เดินจงกรมก็เพลินไป มันมีสิ่งที่พาให้เพลินนะ แต่เวลาฆ่ากับกิเลสนี้ก็พัดกับกิเลสตลอด ไม่มองหน้ามองหลัง พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วที่นั่นมันโล่ง ผลแห่งความโล่งเป็นความรื่นเริงบันเทิง ที่นี้เดินไม่รู้จักหยุดนะ ถ้างัดมันได้เพลินในผลของงานที่เราทำได้มาเป็นลำดับแล้วเพลิน เป็นอย่างนั้นนะ ไม่ใช่ว่าได้ผลแล้วมันจะหยุด มันไม่หยุดนะ มันเพลินในผลรายได้ของตัวเอง เพลินในธรรมทั้งหลายไม่เหมือนเพลินทางโลก เพลินทางโลกเพลินแล้วเศร้า

โศกไปด้วย เสียใจไปด้วย เพลินทางธรรมไม่มี มีแต่เพลินละเอียดลออกไปเรื่อยเลย พากันจำเอานะ เออละ วันนี้พูดเท่านั้น

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th
สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*
และเครือข่ายทั่วประเทศ